

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Lykke-Peer

Citation: Andersen, H. C.: "Lykke-Peer", i Andersen, H. C.: *Lykke-Peer*, udg. af Erik Dal , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2001, s. 102. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-andersenhc08val-shoot-idm140670345299104.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Lykke-Peer

Enstemmige var vurderingerne selvfølgelig og heldigvis ikke. På den ene fløj står venligt begejstrede referater af den stadig ungdommelige digters levende fremstilling - *Dagens Nyheder* og *For Romantik og Historie* - førstnævnte dog ikke uden det spørgsmål, om lykke gennem kamp som Skules i Henrik Ibsens *Kongsemnerne* eller lykke som her i bogen er den rette - læserens individualitet må afgøre det - javel, men det er nu et barsk modstykke at pege på. På den anden fløj står den allerførste anmeldelse af Fr. Winkel-Horn i *Fædrelandet*, som synes, at Peers død snarere er en ulykke end udfoldelse af en poetisk værdi, og at personligheden taber sig i det ubestemmelige; eventyrets fortællemåde bruges udover sit område, men den store digter genkender vi i elverpigevisionen. Andersen skrev selvfølgelig surt i dagbogen næste dag, med konklusionen »Skidt med det Hele!« 103 Beslægtet hermed er *Heimdal* med to fulde spalters moraliseren, der taler om sjælekamp og karakter, om »Viljens Styrke, som skaber Manden (og Kvinden med)«, og som iøvrigt sammenfattes præcist i Andersens dagbog samme dag: »I »Heimdal« staaer at man smiler og bliver rørt ved Lykke Peer, men der er ingen Staal i ham, han gjør blød og vor Tid bruger [dvs. behøver] ikke det Bløde, men det Haarde, man lægger Bogen bort og siger hvad kommer den os ved. - Aladdin af Øehlenschläger kom i rette Tid og i Skjønheds Fylde. Jeg blev ikke nedstemt ved denne Kritik, men haard i Sindet. Vejret smukt;« etc.